

РЕШЕНИЕ

№ 2464

гр. София, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **530** по описа за **2023** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началник сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ против Решение от 17.08.2022 г., постановено по АНД № 12617/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101 състав, с което е отменено наказателно постановление №19-4332-022222/29.10.2019 г., издадено от началник сектор към СДВР, ОПП, с което на Н. В. Б., на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП, е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Излагат се доводи, че въззивното решение е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон. Твърди се, че въззивният съд неправилно е приел, че при нарушение, извършено от водач на велосипед, приложение следва да намери санкционната норма на чл. 184, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Моли съдът да отмени решението на СРС и да потвърди отмененото с него наказателно постановление. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна - Н. В. Б. оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град (АССГ), XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд е приел за установено, че на 10.10.2019 г., около 02:50 часа, в [населено място], по [улица]Н. В. Б. управлявал собствения си велосипед, като се движел от [улица]към [улица].

На кръстовището с [улица], Б. преминал на червен сигнал на работещата в режим трисекционна светофарна уредба, за което му е съставен АУАН от 10.10.2019 г. за нарушение на чл.6, т.1, пр.2 и чл.12, ал.1, т.1 от ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление № 19-4332-022222/29.10.2019 г., издадено от Началник сектор към СДВР, с което на Н. В. Б., на осн. чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП, е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, Софийски районен съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице, поради което административнонаказателната му отговорност е ангажирана незаконосъобразно.

Решението е правилно.

Настоящият касационен състав възприема изцяло фактическите и правни изводи на районния съд.

В АУАН правилно са намерили отражение нарушените разпоредби, но в издаденото наказателно постановление е отразено единствено нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП, което е крайно недостатъчно, за да се посочи регламентираното в закона съставомерно деяние. Посочената норма има четири хипотези – съобразяване на движението със сигналите на съответните длъжностните лица, със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Не е посочена кое от тези задължения не е изпълнено. В издаденото НП липсва посочване на разпоредбата на чл.12, ал.1 от ЗДвП, регламентираща съответното поведение на водача при работата на пътните светофари. В тази връзка правилно районният съд е установил неспазване изискванията на чл. 42, т.4 и т.5 и съответно чл. 57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, тъй като с оглед фактическите твърдения в АУАН и НП, в тях неточно е описано нарушението и законните разпоредби, които са били нарушени виновно.

Констатираните от районния съд нарушения представляват самостоятелно основание за отмяна на НП, поради което е безпредметно обсъждането на останалите доводи в касационната жалба. В тази връзка съдът не е допуснал нарушения на материалния закон и на процесуалните правила при постановяването на обжалваното решение, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН във вр. чл.143, ал.3 АПК, ответникът по касация има право на разноски, ако са направени такива. По делото е представено единствено пълномощно, но липсва договор за правна помощ, от който да е виден уговореният размер на адвокатското възнаграждение. Също така не са представени и доказателство за извършено плащане на адвокатски хонорар. Това води

до извод, че не е доказано, че са направени съдебни разноси за адвокатско възнаграждение, поради което не следва да се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав, на основание чл.221, ал.2, предл. 1 от АПК, във вр. чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.08.2022 г., постановено по НАХД № 12617/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

- 1.
- 2.